

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 2. Bohemorum Protestantium oppositio contra Ferdinandi Regis
electionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](#)

latus Maximilianum Bavariæ Ducem Sæc. XVII.
 invisit, ibidemque diebus aliquot cum A.C. 1619.
 summa utriusque voluptate transactis
 tandem sub exeuntem sere jam Julium
 Francofordiam ingressus est. Eo jam-
 jam advenerant Joannes Srichardus
 Moguntinus Elector, necnon Joannis
 Georgii Saxonis, & Friderici Palatini
 Oratores: duodecima autem Julii die
 Joannis Sigismundi Brandenburgici E-
 lectoris, Legati, die postero ipsem
 Ferdinandus Coloniensis Archiepisco-
 pus atque Elector necnon biduo post
 Lotharius Trevirensis Elector & Archi-
 episcopus accessere, qui tamen urbem
 ingredi nolebant, nisi militia civitatis
 nulli alteri, præterquam Consulibus &
 Senatu Sacramento obstringeretur, eo-
 quod compertum habuissent, quod Pro-
 testantes Francofordiam unacum Ele-
 toribus invadere, & Ferdinandum ab
 electionis jure excludere decrevissent.

§. II.

Bohemorum Protestantium oppositio contra Ferdinandi Regis electionem.

Interim Protestantes Bohemiæ Dire- *Adlerreit.*
 ctores Pragæ in suo conventiculo, *Annal. Boic.*
 pro futura Regis electione, & Ferdi- *part. 3. l. 4.*
 nandi exauctoratione plurimas conde- *Barre Hist.*
 bant *d' Allemagn.*

U 5

bant pag. 475.

Sæc. XVII. bant leges, inter quas statuebant, quod
 A.C. 1619. novus Rex nullatenus foret religione
 Catholicus, & si quas eorum leges vio-
 lasset, illico Regia dignitate excideret,
 & subditi obsequii Sacramento soluti-
 essent, quibus tamen adeo arctis can-
 cellis nullus facile Rex, et si precario
 gubernaret, suam auctoritatem sibi a
 subditis restringi permisisset. Insuper
 conceptam Ferdinandi electionem quo-
 vis pacto interturbare decreverant,
 hancque in rem Adlerspachium, Ber-
 ckam, aliasque duos Legatos Franco-
 fordiam ablegarunt, qui additis etiam
 minis electionem differri postularent,
 quoad in Bohemia, ceterisque Regio-
 nibus annexis cuncta restituta essent
 in integrum, gravantesque difficultates
 funditus ablatæ essent, si vero hæc e-
 lectio differri non posset, saltem Ferdi-
 nandus Archidux non admitteretur, nec
 admissus eligendi Regis Romani pote-
 state, suffragiique jure potiri sineretur,
 sed potius e Regni Bohemici tribus Or-
 dinibus delecti quidam Regis Bohemici
 vices obirent, atque Electorum nume-
 rum implere juberentur. Cum autem
 hi Legati ad urbem non admitterentur,
 eoquod per Bullam auream prohibitum
 esset, ne Francofordiæ in electione novi
 Cæsar is, ulli exterorum Legati recipie-
 rentur: hinc Hannoviæ subsistere coacti

ad

ad Moguntinum, ceterosqne Septem-Sæc. XVII.
 viros literas, in quibus sua postulata A. C. 1619.
 continebantur, transmiserunt: Hic Bo-
 hemorum ausus solis Protestantibus
 Ferdinando exosis probabatur, ceteris
 vero expositæ illorum propositiones
 prorsus abominandæ videbantur, ex
 eo potissimum capite, quod Bohemi,
 amoto Rege suo legitimo, ab ipsismet
 inaugurato, seipso in locum Electoris
 Regium intrudere præsumerent: quo-
 circa Moguntinus Elector eisdem hæc
 rescripsit: *Miror, quod excogitatis variis
 rationibus, & præjudiciis me reprehendere
 audeatis, eoquod Ferdinandum Austriæ Ar-
 chiducem ad electionem novi Imperatoris
 Francofordiam vocarim: conamini etiam
 jus Electorale coronamque eidem competen-
 tem in dubium vocare: Quod factum illud
 meum attinet, feci, quod muneris mei est,*
*& quod Bulla aurea præcipit, ejusque ra-
 tionem & Deo & omnibus, ad quos res
 ista pertinet, suo loco & tempore redditu-
 rus sum: Quod vero ad turbas Regni Bo-
 hemiæ attinet, illis minime delector, sed po-
 tius injuste afflitis serio condoleo, meque
 operam daturum promitto, ut facta tandem
 pace ab interitu Regnum illud vindicetur.*
*De Ferdinando Rege affirmare verissime pos-
 sum, eo ipsum animo esse, ut, dummodo
 ad obedientiam vos componatis, servitutis
 jugum aliquod imponi vobis haud quaquam*
 per-

Sæc. XVII. permissurus, sed potius ab omni vos detri-
 A. C. 1619. mento, confirmatis ipsis omnibus tam Re-
 ligionis, quam politicis Privilegiis, vindicaturus, & propugnaturus fit. Reliquam
 literarum partem & maxime petitionem à
 electione suspendenda, vel ordinibus Boho-
 mœ ad eam vocandis ita comparatam ex-
 stimo, ut solus de ea decernere non valeam,
 nec ad pacem Régno conciliandam, siqui-
 dem Regi Ferdinando innotescat, facere
 quicquam posse autem.

Hæc ille, fusi⁹ vero Ferdinandi
 Archiducis Administr⁹ Bohemorum po-
 stulata refellebant, eis obtrudentes,
 quod per summum nefas Ferdinando
 Electoralis suffragii jus denegarent,
 quem tamen ipsimet Anno Christi mil-
 lesimo sexcentesimo decimo septimo
 tanquam Successorem & Ferdinandi Im-
 peratoris Nepotem, necnon Annæ Re-
 ginæ Bohemiæ haeredem agnovissent,
 & ut talem in Regem suum proclamaſ-
 sent: Ceterum Electores, & Saxonie
 ac Palatini Oratores circa hæc Bohe-
 morum postulata c̄rebras habebant con-
 sultationes, ubi Moguntinus, Colonien-
 sis, & Trevirensis Electores Regis Ro-
 manorum electionem esse maturandam,
 econtra Saxonie & Palatini Electorum
 Oratores Principum suorum mentem
 esse prius explorandam censebant, hanc-
 que

que in rem die vigesima quarta Julii Sæc. XVII.
Nuntios ad eosdem ablegarunt. A. C. 1619.

§. III.

*Fæderis inter Bohemos, Moravos,
Silesios, & Lusatios Protestantes
initi capita.*

Præter articulum de futuro eorum Re- Merc. Gal-
ge seu potius subditorum mancipio lob. l. c.
Protestantes Pragæ congregati cum Brachelius
Moraviæ, Silesiæ, & Lusatiaæ Ordini-
bus novum inierunt sœdus, cuius po-
tissimi erant sequentes articuli. I. Rex
Bohemiæ futurus Jesuitas & extraneos
nec ad consilia, nec ad legationes ad-
hibeat. II. Jesuitæ & Discipuli ipso-
rum ex Regno proscripti, nunquam ad-
mittantur amplius, eorum bonis fisco
adscriptis. III. Ordinem Monasticum
novum introducere nec Regi, nec Re-
ginæ permittatur. IV. Bona Eccle-
siastica ad Ecclesias & Scholas exhibita
in alios usus non convertantur. V.
Diploma Majestatis a Regé in omnibus
exacte servetur. VI. Templa, quæ
Protestantes modo possident, ubique
ipsis relinquuntur. VII. Exercitium
Religionis omnibus liberum permittat-
tur. VIII. Ad beneficia Ecclesiastica
extranei nulli admittantur. IX. Ca-
tholici decretum | Concilii Constantien-
sis

